

Oldřich Auer

Narodil se 7. dubna 1933 v Žerůtkách v okrese Znojmo. Tehdy měla obec 350 obyvatel. Jeho otec byl sedlák, měl 22 ha pole, 4 až 5 koní, 29 krav. Oldřich od pěti let jezdil pomáhat na pole. Maminka byla v domácnosti. Chodila ráda do divadla a také divadlo ochotnický hrála. Měl s ní velmi pěkný vztah, ale s otcem to bylo horší. „Táta byl takový dirigent, přísný, musel poslouchat.“

Rodiče chtěli, aby zůstal na statku a stal se dědicem hospodářství. Ale pan řídící říkal: „Že má nadání na zpěv.“ Doporučoval, aby šel na konzervatoř do Brna studovat zpěv. Otec říkal: „Že žádného komedianta doma nechce.“ I tak zůstal pan Auer věrný svému koníčku dosud. Stále je členem Pěveckého sboru Slezan.

Po válce nastoupil na osmileté gymnázium ve Znojmě. Zde se setkal s profesorem M. Vítkem (účastník Olympijských her 1936 v Berlíně), který v něm vzbudil zájem o atletiku. Vynikal v hodu oštěpem.

Po nástupu komunistů k moci, nemohl jako syn kulaka nastoupit na vysokou školu. Proto šel po maturitě do Prahy na abiturientský biologický kurs zaměřený na určitou profesi a po roce nastoupil k průzkumu u jáchymovských dolů. Žádný jiný obor si nemohl jako syn sedláka vybrat. Vojnu absolvoval v Ostravě na dole Žofie. Byl zařazen k PTP – tzv. Černým baronům.

Byl členem týmu, který počítal zásoby uranu. Tajná policie pořád zkoumala, jak to, že mohl vykonávat tak zodpovědnou práci. Dokonce i po přestěhování do Havířova ho vyhledala a několikrát vyslýchala. V uranových dolech jako jediný z geologů nosil olovenou brašnu na vzorky, která prázdná vážila 10 kg. Všichni kamarádi se mu smáli, že je „blbý“, proč to nemá v kapse. Oni to nosili v kapse nebo v normální brašně a také na to doplátili. Všichni zemřeli na leukémii.

V roce 1958 se oženil s Ludmilou Pavlicovou a postupně se jim narodila dcera Lenka a syn Leoš. V té době rodina žila v Ostrově nad Ohří. Pracoval na dole Plavno nedaleko Jáchymova. Těžba zde byla ukončena v roce 1962 a nové místo pro život pak našel Oldřich Auer se svou rodinou v Havířově. Začal pracovat ve VOKD jako geolog. Manželka pracovala jako vedoucí školní jídelny. Nechtěl bydlet v paneláku, toužil po rodinném domě, tak si vyhlédl dům v Prostřední Suché.

Po roce 1989 se snažil uplatnit nárok na odškodnění, ale bylo mu řečeno, že byl řádně zaměstnaný, nebyl na něj vyvíjen žádný nátlak. Rodina získala v restituci zpět pozemky v Žerůtkách.

Nyní žije se svou rodinou v Havířově, rád si posedí na své zahrádce, věnuje se svým koníčkům, zpěvu a luštění křížovek, sudoku.

